

Музей старовинних будинків на Полтавщині став прихистком для людей, які ледь врятувались від обстрілів у Харкові

Етномузей у столітніх хатинках на Полтавщині перетворили на табір для переселенців із розбомбленого Харкова.

Старовинні картини заховали до комірчин, унікальні вишиванки — під диван. Переселенці обживаються серед музейних експонатів і готуються до зими, йдуться в ТСН.

Музей-садиба зеленого туризму «Омелькова Хата» знаходиться в селі Козубівка Лубенського району Полтавської області. Тут збереглися різні історичні та культурні пам'ятки українського народу.

Неля збирала із чоловіком увесь музейний крам по закинутих хуторах Полтавщини понад 3 роки, а 24 лютого розмістила тут, у своєму музеї «Омелькова хата», перших біженців із Харкова.

«У головній залі музею стояли столи, і тут ми всі їли, 25 людей, уявіть, тут стояли рядами столи, вся колекція, що упало, то пропало», — розповідає вона.

Господиня музею мріяла встановити рекорд знайденого старовинного посуду — у неї понад тисячу експонатів, але з початком війни перестала їх рахувати. Є тут трофей з Першої світової війни, є царський посуд, а окрасою колекції став півник з тої ж колекції, що і символ цієї війни з Бородянки. «Півник з мого дитинства стояв у моєї бабусі на підвіконні», — пригадує Неля.

Замість музею української старовини — прихисток для переселенців. Це означає, що усі вільні старовинні ліжка перетворити на спальні місця, а унікальні стародавні полтавські вишивки заховали під диван до перемоги.

За три місяці війни пів сотні переселенців пройшло через музейний прихисток Козубівки. «О 8 ранку ми отримали повідомлення, що «нас бомблять, можна ми до вас приїдемо?» — Чужі зовсім люди, але я не сумнівалась, адже головне — людське життя», — переконана жінка.

17 втікачів із розбомбленого Харкова живуть тут донині і почали перелаштовувати музейну садибу. У Харкові Сергій Сікорський будував каміни, а в етносадибі звів свою першу літню піч. «Літню кухню побудували за 2 місяці, якщо не менше», — показують переселенці.

Із перших днів війни родина Сікорських втікала до музею по двоє. Мама із меншим сином вирвалася 24 лютого. Батько із старшим залишився ще на тиждень у Харкові. Тоді в родині був складний вибір: кого з дітей залишити у місті, яке бомлять. «Не було місць, потяги переповнені, на вокзалі страшно, що відбувалось. Виїздили автобусами. Бомбили дуже», — пригадує сім'я.

Старшому Артему 15 років. У підвалі він прожив із батьком

найважчий тиждень атаки на Харків. «Останні ночі він спати не міг. Навантаження на психіку дуже сильне. Його останнім часом вже й трусило, він притискався до мене, боявся залишатись наодинці. Довелося ризикувати, хоча боялися їхати містом під обстрілами», — пригадує чоловік.

Ім пощастило потрапити в евакуаційний автобус. Нині у Артема своя крихітна кімната в музеї. «Це дуже стара хата, їй 200 років. Тут нас живе п'ятеро, є окрема кімната у старшого сина», — показує мама сімейства.

Олена Пяткіна вивозила з Харкова двох літніх батьків, які під обстрілами пробули 20 днів. Раніше не могли виїхати, бо мали розпідник бенгальських котів. «20 тварин важко було перевезти. Коли перебили газопровід, я роздала їх в добрі руки. Мінус 15, не було газу, опалення, кішки просто замерзли б», — розповідає жінка.

Трьох вусатих бенгальців все ж сім'я захопила із собою. Для проживання родина разом із породистими котами отримали столітній будинок, в якому уже 6 років ніхто не жив. Тут мали зробити етномайстерню, але натомість уже для переселенців змайстрували піч.

У музеї кажуть, що прихисток від війни тут буде до перемоги, то ж розширюють господарство: вже випасають 15 козенят, телятко та мають надзавдання — разом із переселенцями виростити 700 курчат.

Попри усі зміни та збільшення обсягів роботи по господарству музейні експонати садиби повертають на полицки і чекають туристів.

До війни тут висіли картини, нині Сікорські серед старовинних балок і столітніх стін облаштовують свій новий тимчасовий дім, готуються до зими.